

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS

27.03.2025 | 20.00 H

AUDITORIUM DE PALMA

N. 8

Rafael Adobas, flauta
Cor Studium
(dir. Carles Ponseti)
Francisco de Asis Segura
Narrador
Nil Venditti, directora

M. Pons, Fantasia sobre
l'Atlàntida (estrena)
J. Ibert
Concert per a flauta
C. Nielsen
Simfonia núm. 4, l'Inextingible

Entrades:
Taquilles Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

Programa

35'

Fantasia sobre L'Atlàntida (estrena)

Mercè Pons Ramis (1968)

Basada en L'Atlàntida de Jacint Verdaguer

1. Naufragi
2. Salvació
3. Agraïment
4. Pensaments
5. Atlàntida
6. Colon

Concert per a flauta i orquestra

Jacques Ibert (1890-1962)

1. Allegro
2. Andante
3. Allegro scherzando

20'

Pausa

65'

Simfonia núm.4 "L'Inextingible" op. 29 FS 76.

Carl Nielsen (1865-1931)

1. Allegro
2. Poco allegretto
3. Poco adagio quasi andante
4. Allegro

Flauta, Rafael Adobas

Narrador, Francisco de Asis Segura

Cor Studium (dir. Carles Ponseti)

Directora, Nil Venditti

Orquestra Simfònica Illes Balears

Crèdit editorial

Concert per a flauta i orquestra de J. Ibert, Alphons Leduc Editions Musicales

Simfonia núm.4. op.29 de C. Nielsen, The Carl Nielsen Edition

Fantasia sobre l'Atlàntida **Mercè Pons**

Fantasia sobre L'Atlàntida, per a narrador/a, cor mixt i orquestra simfònica, fusiona filosofia, literatura i música.

Està basada en “L'Atlàntida” (poema èpic escrit el 1876) del poeta català Jacint Verdaguer (1845, Folgueroles -1902, Vallvidrera), l'autor més important de

la literatura catalana del s. XIX. La meravellosa obra de Jacint Verdaguer està inspirada en la filosofia de Plató i en el mite de l'enfonsament de l'Atlàntida. Ambdós insignes personatges i la prosa i els poemes de “L'Atlàntida” han estat, al mateix temps, la meva font inspiració.

Fantasia sobre L'Atlàntida consta de sis parts:

Les dues primeres estan basades en la introducció en prosa de “L'Atlàntida.”

Les quatre restants desenvolupen diferents poemes de la mateixa introducció.

Les harmonies i ritmes estàtics, a més de la repetició de breus motius, conviuen amb melodies tímbriques que, juntament amb el predomini del diatonisme, generen atmosferes sonores, creant l'espacialitat que es desprèn del text.

Sonoritats contemplatives, delicades, serenes, emotives i espirituals, conviuen amb l'energia, la força i la vitalitat que es revela a “L'Atlàntida” de Jacint l'intensitat, Verdaguer.

L'orquestra aporta efectes paisatgístics i intensifica el perfil psicològic dels personatges descrits als poemes. Cor i orquestra modelen masses sonores fluctuants que van descobrint tota una gamma tímbrica, desvetllant sonoritats ancestrals.

La creació d'aquesta obra ha rebut el suport de l'Institut d'Estudis Baleàrics.

Densitat vital, densitat sonora **Bàrbara Duran Bordoy**

Carl Nielsen (1865-1931) i Jacques François Antoine Ibert (1890-1962) comparteixen una època: ambdós hagueren d'encarar el llarg viatge personal i artístic de travessar la Primera Guerra Mundial. Comparteixen també, en el programa d'avui, dues obres unides per una característica semblant:

la gran densitat de les composicions, fetes d'un material inacabable, gairebé flamejant, que genera una estètica de sonoritat compacte i concentrada.

Ja a l'inici del concert per a flauta i orquestra sembla clar que Ibert pensa en un intèrpret de domini tècnic absolut. La flauta, com un aucell de cant exòtic, desplega una veu incansable, alternant seccions cromàtiques amb salts intervàlics de gran distància. En tots els moviments es pot copsar una gran densitat de textures i un col·loqui continu entre el solista i l'orquestra. El primer temps sembla un gran jardí on la flauta solista canta de manera incessant, mantenint el seu discurs vers la massa orquestral, que l'acompanya com un bosc dens de remors constants. El segon temps (Andante), amb un sorprenent tema d'entrada, explora bellament el registre greu de la flauta, la seva riquesa sonora i la capacitat expressiva del solista. En el darrer moviment (Allegro scherzando) el joc constant entre els diversos motius és el protagonista, amb ritmes de tres contra dos... un temps àgil, dinàmic i d'aire contemporani.

Nielsen va proposar el concepte *Det Uudslukkelige* ("allò inextinguible") per definir la idea compositiva de la Simfonia nº 4, pensada per a quatre moviments interpretats sense descans (Allegro, Poco allegretto, Poco adagio quasi andante, Allegro). Tot i que algunes fonts historiogràfiques apunten que ell no pensava en una música amb un programa (amb un "idea" al rerefons), i que, per tant, s'inclinava pel concepte estètic de "música pura", en realitat es pot discutir aquest punt de vista. Perquè el tumultuós material musical d'aquesta simfonia, el riu incontenible de petites seccions formals i un rerefons tímbric estremidor no fan sinó dibuixar les tensions d'una escenografia històrica que es preparava per a una guerra devastadora, la Primera Guerra Mundial. I per molt que Nielsen volgués desvincular la seva música de narratives externes, el paisatge social i polític del moment el conduïa cap a una estètica expressiva de força musical extremada, de densitat vital aclaparadora. Iniciada el 1914 i acabada el 1916, aquesta simfonia s'obre amb un inici ràpid que porta a una exposició del violí i vent fusta, i prest tota l'orquestra s'uneix desplegant un to sinuós i misteriós, i, sobtadament, una veu enèrgica i categòrica. Durant el primer moviment, el flautí i respostes breus del vent metall inicien un diàleg, acompanyats de les cordes greus insistents; una onada que s'expandeix als vents metalls. Però els motius melòdics no semblen trobar un camí clar, i se succeeixen seccions breus on els instruments de vent aporten color, captant una essència vital en moviment que pugna per obrir-se camí.

Els instruments, adés i ara, semblen escoltar-se i contestar-se entre ells. És remarcable com Nielsen va estructurant l'avenç de la simfonia amb aquests motius breus dels instruments de vent que es van contestant i enllaçant en un contínuum que dona veu, a vegades sobtadament, a les cordes vers les timbales. L'obscura energia segueix movent la composició, de manera inquietant en molts moments. El discurs melòdic i rítmic és capaç, però, d'inserir bells moments de divagació lírica cap a una plenitud que no s'acaba d'albirar del tot si no és en instants de breu claredat orquestral.

En tota la peça s'aprecia l'oposició de plans tímbrics: les cordes, els motius dels vent fusta i les interseccions del vent metall. En el darrer moviment, les timbales marquen decididament punts estratègics de la composició, assolint protagonisme insospitat en moments claus del discurs conjunt però que segueixen i segueixen, com una força imparable. Nielsen és capaç d'inserir moments de màgica quietut sonora, que tanmateix acaben marcats per unes timbales implacables que desfermen la fúria orquestral.

El material sonor sembla alimentar-se ell mateix, en un cicle de melodia gairebé infinita que no descansa. La densitat vital, la densitat morbosa del foc primigeni que no s'extingeix alimenta aquesta simfonia.

Fantasia sobre l'Atlàntida Mercè Pons

Fantasia sobre L'Atlàntida para narrador/a, coro mixto y orquesta sinfónica, fusiona filosofía, literatura y música.

Se basa en L'Atlàntida, el poema épico escrito en 1876 por Jacint Verdaguer (Folgueroles, 1845 – Vallvidrera, 1902), el autor más importante de la literatura catalana del s. XIX.

La maravillosa obra de Jacint Verdaguer se inspiró en la filosofía de Platón y en el mito de la isla sumergida. Ambos personajes insignes, y la prosa y los poemas de L'Atlàntida, fueron, a su vez, mi fuente de inspiración.

Fantasia sobre L'Atlàntida consta de seis partes:

Las dos primeras se basan en la introducción en prosa de L'Atlàntida de Verdaguer. Las cuatro restantes se desarrollan en torno a varios poemas de la misma introducción.

Las armonías y ritmos estáticos, además de la repetición de breves motivos, conviven con las melodías tímbricas que, junto con el predominio del diatonismo, generan atmósferas sonoras y crean la espacialidad que se desprende del texto.

Sonoridades contemplativas, delicadas, serenas, emotivas y espirituales conviven con la intensidad, la energía, la fuerza y la vitalidad que revela L'Atlàntida de Verdaguer.

La orquesta aporta efectos paisajísticos e intensifica el perfil psicológico de los personajes descritos en los poemas. Coro y orquesta modelan masas sonoras fluctuantes, que van descubriendo una amplia gama tímbrica y revelando sonoridades ancestrales.

La creación de esta obra ha recibido el apoyo del Institut d'Estudis Baleàrics.

Densidad vital, densidad sonora **Bàrbara Duran Bordoy**

Carl Nielsen (1865-1931) y Jacques François Antoine Ibert (1890-1962) comparten una época: ambos tuvieron que afrontar el largo viaje personal y artístico que suponía atravesar la Primera Guerra Mundial. Comparten, asimismo, en el programa de esta noche, dos obras

unidas por una característica parecida: la gran densidad de sus composiciones, hechas de un material inacabable, casi llameante, que genera una estética de sonoridad compacta y concentrada.

Ya des del inicio del Concierto para flauta y orquesta parece claro que Ibert piensa en un intérprete de dominio técnico absoluto. La flauta, cuál ave de exótico cantar, despliega una voz incansable, alternando secciones cromáticas con saltos interválicos de larga distancia. En todos los movimientos captamos una gran densidad de texturas y un continuo coloquio entre el solista y la orquesta. El primer tiempo se asemeja a un gran jardín, donde la flauta solista canta incesantemente, manteniendo su discurso hacia la masa orquestal, que la acompaña como un denso bosque de rumor constante. El segundo tiempo (Andante), con un sorprendente tema de entrada, explora bellamente el registro grave de la flauta, su riqueza sonora y la capacidad expresiva del solista. En el último movimiento (Allegro scherzando), el constante juego entre los diferentes motivos asume el protagonismo, con ritmos de tres contra dos... –un tiempo ágil, dinámico y de aire contemporáneo.

Nielsen propuso el concepto de Det Uudslukkelige (“lo inextinguible”), para definir la idea compositiva de su Sinfonía N.º 4, pensada para cuatro movimientos interpretados sin descanso (Allegro, Poco allegretto, Poco adagio quasi andante, Allegro). Aunque algunas fuentes historiográficas apuntan que el compositor no pensaba en una música con programa (con una “idea” en el trasfondo) y que, por ello, se inclinaba por la estética de la “música pura”, en realidad este punto de vista es discutible; pues el tumultuoso material musical de esta sinfonía, el río incontenible de pequeñas secciones formales y el estremecedor telón de fondo tímbrico no hacen otra cosa que dibujar las tensiones de una escenografía histórica que se preparaba para un conflicto devastador: la Primera Guerra Mundial. Y, por mucho que Nielsen quisiese desvincular su música de narrativas externas, el paisaje social y político del momento le condujo hacia una estética expresiva de una fuerza musical extremada, de una abrumadora densidad vital.

Comenzada en 1914 y terminada en 1916, esta sinfonía se abre con un inicio rápido que lleva a una exposición del violín y los vientos madera; y pronto toda la orquesta se une, desplegando un tono misterioso y, repentinamente, una voz enérgica y categórica. Durante el primer movimiento, el flautín y las breves respuestas del viento metal establecen un diálogo, acompañados por las cuerdas graves e insistentes –una ola que se expande hacia los vientos metal. Pero los motivos melódicos no parecen encontrar un camino claro, y se suceden secciones breves donde los vientos aportan color, captando una esencia vital en el movimiento que pugna para abrirse paso.

Los instrumentos, a las veces, parecen escucharse y responderse entre ellos. Es remarcable cómo Nielsen estructuró el avance de la sinfonía con estos breves motivos de los instrumentos de viento, que van contestándose y enlazando en un contínuum que da voz, a veces de repente, a las cuerdas hacia los timbales. La oscura energía sigue moviendo la composición, de un modo inquietante en muchos momentos. El discurso melódico y rítmico es capaz, sin embargo, de insertar bellos momentos de divagación lírica hacia una plenitud que no acaba de vislumbrarse del todo –más que en los breves instantes de claridad orquestal.

A lo largo de la pieza, se aprecia la oposición de planos tímbricos: las cuerdas, los motivos de los vientos madera y las intersecciones del viento metal. En el último movimiento, los timbales marcan decididamente puntos estratégicos en la composición, alcanzando un insospechado protagonismo en momentos clave del discurso conjunto, pero siguiendo y siguiendo, como una fuerza imparable. Nielsen es capaz de insertar momentos de mágica quietud sonora, que igualmente acaban marcados por unos implacables timbales que desatan la furia orquestal.

El material sonoro parece alimentarse de sí mismo, en un ciclo de melodía casi infinita que no descansa. La densidad vital, la densidad morbosa del fuego arcano que no se extingue, alimentan esta sinfonía.

Fantasia sobre l'Atlàntida **Mercè Pons**

Fantasia sobre L'Atlàntida, for male or female narrator, mixed choir, and symphony orchestra, is a composition blending philosophy, poetry and music. It is based on L'Atlàntida, the epic poem written in 1876 by Jacint Verdaguer

(Folgueroles, 1845 – Vallvidrera, 1902), the most important author of 19th century Catalan literature. Verdaguer's marvellous work was inspired by Plato's philosophy and the myth of the submerged island of Atlantis. Both these two great authors, and the texts in L'Atlàntida, served me as inspiration.

Fantasia sobre L'Atlàntida is structured in six parts:

The first two are based on the prose introduction in Verdaguer's L'Atlàntida.

The other four parts develop different poems from the same introductory section. The harmonies and static rhythms, and the repetition of brief motives, coexist with melodies rich in timbre which, together with a predominance of diatonic scales, generate sound atmospheres to create the space deriving from the text. Contemplative, delicate, serene, moving, and spiritual sonorities coexist with the intensity, energy, force, and vitality revealed in Verdaguer's poem.

The orchestra provides landscape effects and intensifies the psychological profile of the characters in the poems. Choir and orchestra shape fluctuating sound masses, which uncover a great spectrum of timbre and reveal ancestral sonorities.

The composition of this piece was supported by Institut d'Estudis Baleàrics.

Vital density, sonorous density Bàrbara Duran Bordoy

Carl Nielsen (1865-1931) and Jacques François Antoine Ibert (1890-1962) shared the same period: they both had to face the long personal and artistic journey to get through the First World War. They also share, in this evening's programme, two

works with a similar trait: the great density of their compositions, realised from an everlasting material, almost blazing, that generates an aesthetic of compact, concentrated sonority.

From the beginning of his Concerto for flute and orchestra, it seems clear that Ibert is thinking on an interpreter with absolute technical command. The flute, like a bird of exotic song, unveils a tireless voice, alternating chromatic sections with long-distance interval jumps. In every movement, one can grasp a great density in texture and an ongoing conversation between the soloist and the orchestra. The first time appears like a vast garden, where the soloist flute sings incessantly, maintaining a discourse towards the orchestral mass accompanying like a dense forest of continuous murmurs. The second movement (Andante), with a surprising opening theme, beautifully explores the grave register of the flute, its sonorous richness and the soloist's expressive abilities. In the last (Allegro scherzando), the constant interplay of motives is the star, with rhythms of three by two... —an agile, dynamic time, with a contemporary air.

Nielsen proposed the concept of Det Uudslukkelige ("the inextinguishable") to define the composition idea for Symphony No.4, conceived to be interpreted non-stop in four movements (Allegro, Poco allegretto, Poco adagio quasi andante, Allegro). Although some historiographic sources point that he wasn't thinking in a programme for his music (in some background "idea") and that, therefore, he tended to the aesthetic concept of "pure music", this view can actually be argued. Because the tumultuous musical material of this symphony, the irrepressible river of small formal sections and a chilling timbrical background, draw the tensions of a historic setting ready for a devastating conflict: World War I. And, even if Nielsen wanted to disassociate his music from external narratives, the social and political landscape of the time drove him into an expressive aesthetics of extreme musical force, and overwhelming vital density.

Initiated in 1914 and concluded in 1916, this symphony opens with a quick beginning leading to an exhibition of the violin and the woodwinds; and soon the whole orchestra joins in, unveiling a sinuous, mysterious tonality, and suddenly, an energetic, categoric voice. During the first movement, the piccolo and the short responses from the metal winds initiate a dialogue, accompanied by the deep, insisting strings; a wave expanding onto the metal winds. But the melodic motives don't seem to find a clear path, and brief sections follow, where the wind instruments contribute with colour, grasping the vital essence of the movement that keeps fighting its way.

Now and then, the instruments seem to listen to each other and reply to each other. It is remarkable how Nielsen structures the progress of the symphony with such brief motives from the wind instruments, answering and binding in a continuum which gives voice, sometimes all of a sudden, to the strings and towards the kettledrums. The obscure energy keeps moving the composition, quite disturbingly on many occasions. Nevertheless, the melodic and rhythmical discourse is able to insert beautiful moments of lyrical divagation towards a fulfilment that one does not completely envisage, but during the short instants of orchestral clarity.

Throughout the piece, the contrasted levels of timbre can be appreciated: the strings, the motives of the woodwind instruments and the intersections of the metal winds. In the last movement, the kettledrums decidedly mark strategic points in the composition, unsuspectedly becoming the stars at key moments in the joint discourse, but going and ongoing like an unstoppable force. Nielsen is capable of inseting magical moments of sound stillness, which are broken by the implacable kettledrums unleashing the orchestral fury.

The sound materials seem to feed on themselves, in a cycle of almost infinite melody that doesn't rest. A vital density, the morbid density of the arcane fire which is never extinguished, feeds the symphony.

Rafael Adobas

flauta

Rafael Adobas

flauta

Nascut a Eivissa, Rafael Adobas començà els estudis de flauta a vuit anys al Conservatori d'Eivissa, amb Joana Moragues. També estudià amb Anikó Pusztai i Vicens Prats, que esperonaren la seva passió per la música, a l'Escola Superior de Música de Catalunya. El seu entusiasme i la seva determinació per aprendre el dugueren a estudiar a la Musikhochschule de Múnic, i a treballar amb els professors Andrea Lieberknecht i Natalie Schwaabe (piccolo) i Marion Treupel-Franck (flauta barroca).

Adobas obtingué el 3r Premi i el 1r Premi a la Millor Interpretació d'una peça per encàrrec al Concurs Internacional "Carl Nielsen", i ha aparegut com a solista amb l'Orquestra Simfònica Odense i la Filharmònica de Copenhague a l'Odense Koncerthus. També ha actuat amb la Münchner Kammerorchester a l'Isarphilharmonie, amb la Norddeutsche Philharmonie Rostock a l'Audi Zentrum Rostock i amb la Webern Kammerphilharmonie al Centre de Congressos de Baden, enregistrat per la ràdio austríaca ORF en el marc del Festival "Licht ins Dunkel".

Reconegut per la seva curiositat i frescor a l'escenari, és membre de PE-Förderkreis i Yehudi Menuhin Live Music Now, i gaudeix de les beques Villa Musica Rheinland-Pfalz i Yamaha Europa des del 2022. Adobas és un apassionat de les actuacions amb orquestra, i ha col·laborat com a flautista principal amb la NDR Elbphilharmonie d'Hamburg, Konzerthausorchester Berlin, la Reial Orquestra Filharmònica d'Estocolm, Gürzenich Orchester Köln, l'Orquestra Simfònica de Norrköping i Augsburger Philharmoniker.

Rafael Adobas ha participat en diversos festivals, com el Festival Internacional de Música "Tongyeong", amb la Kammerorchester de Hannover al Tongyeong Concert Hall; el 10è Aniversari del Seminari Internacional de Flauta de Bruges (Bèlgica), a la Ryelandtzaal, com a convidat especial; el Festival "Klänge von Heute" al Schloss Engers, com a membre de l'Acadèmia de Música de Cambra Villa Musica Rheinland-Pfalz; Opernfestspiele Heidenheim, amb l'Orquestra Cappeia Aquileia; al Festival Ustvolskaja amb el KammerensembleN, celebrat a Folkoperan (Estocolm, Suècia); i el Festival de Música de Santa Eulària des Riu, amb un recital de flauta i clavicèmbal al Centre Cultural Jesús d'Eivissa, entre d'altres.

El 2022, Adobas va oferir un recital en solitari a la Carnegie Hall de Nova York, patrocinat pel Siemens Arts Program. Altres sales prestigioses on ha actuat, inclouen la Fundació Juan March a Madrid, com a part del cicle de concerts "Jóvenes Intérpretes"; el cicle de concerts "Cognito", organitzat per Tribühne i Yamaha Music Europe, a Hamburg; el Palau Euskaldun de Bilbao, al Festival Música Musica; i a l'Auditori Cas Serres d'Eivissa. El febrer del 2023, actuà a les sales Kobe Bunka i Hamarikyu Asahi de Tòquio, com a guanyador del 1r Premi al Concurs Internacional de Flauta "Kobe" 2022.

A més, Adobas continua treballant amb conjunts internacionals amb els quals té vincles estrets, i actuant com a solista amb la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona, Orquestra Simfònica Ciutat d'Eivissa, Banda Municipal de Música Sant Antoni de Portmany, Orquestra del Conservatori Superior de les Illes Balears i l'Orquestra del Conservatori d'Eivissa Catalina Bufí, entre altres.

Rafael Adobas

flauta

Nacido en Ibiza, Rafael Adobas comenzó a estudiar flauta a los dieciocho años en el Conservatorio de Ibiza, con Joana Moragues. También estudió con Anikó Puzsai y Vicens Prats, quienes apoyaron su pasión por la música, en la Escuela Superior de Música de Cataluña. Su entusiasmo y su determinación por aprender le llevaron hasta Múnich, para estudiar en la Musikhochschule; y a trabajar con los profesores Andrea Lieberknecht y Natalie Schwaabe (pícolo), y Marion Treupel-Franck (flauta barroca).

Adobas obtuvo el 3r Premio y el 1r Premio a la Mejor Interpretación de una pieza por encargo en el Concurso Internacional “Carl Nielsen”, y a aparecer como solista junto a la Orquesta Sinfónica de Odense y la Filarmónica de Copenhague, en la Odense Koncerthus. Además, ha actuado con la Münchner Kammerorchester en Isarphilharmonie, con la Norddeutsche Philharmonie Rostock en el Audi Zentrum Rostock, y con la Webern Kammerphilharmonie en el Centro de Congresos de Baden, grabado por la radio austríaca ORF en el marco del Festival “Licht ins Dunkel”.

Reconocido por su curiosidad y frescura en el escenario, Adobas es miembro de PE-Förderkreis y Yehudi Menuhin Live Music Now, y está becado por Villa Musica Rheinland-Pfalz y Yamaha Europe desde 2022. Apasionado de las interpretaciones orquestales, ha colaborado como flautista principal con la NDR Elbphilharmonie de Hamburgo, Konzerthausorchester de Berlín, Real Orquesta Filarmónica de Estocolmo, Gürzenich Orchester Köln, Orquesta Sinfónica de Norrköping y la Augsburger Philharmoniker.

Rafael Adobas ha participado en numerosos festivales, como el Festival Internacional de Música “Tongyeong”, junto a la Kammerorchester de Hannover, en la Tongyeong Concert Hall; el 10º Aniversario del Seminario Internacional de Flauta de Brujas (Bélgica), en la Ryelandtzaal, como invitado especial; el Festival “Klänge von Heute” en el Schloss Engers, como miembro de la Academia de Música de Cámara Villa Musica Rheinland-Pfalz; Opernfestspiele Heidenheim, junto a la Orquesta Cappeia Aquileia; el Festival Ustvolskaja, con el Kammerensemble N, celebrado en Folkoperan (Estocolmo, Suecia); y el Festival de Música de Santa Eulària des Riu, con un recital de flauta y clavecín, en el Centre Cultural Jesús de Ibiza, entre otros.

El 2022, Adobas ofreció un recital en solitario en la Carnegie Hall de Nova York, patrocinado por el Siemens Arts Program. Otras prestigiosas salas donde ha actuado incluyen la Fundación Juan March de Madrid, como parte del ciclo de conciertos “Jóvenes Intérpretes”; el ciclo de conciertos “Cognito”, organizado por Tribühne y Yamaha Music Europe, en Hamburgo; el Palacio Euskaldun de Bilbao, en el Festival Música Musica; y el Auditorio Cas Serres de Ibiza. En febrero de 2023, actuó en las salas Kobe Bunka y Hamarikyu Asahi de Tokio, como ganador del 1r Premio en el Concurso Internacional de Flauta “Kobe” 2022.

Por otra parte, Adobas sigue trabajando y generando estrechos vínculos con conjuntos internacionales, y actuando como solista con la Joven Orquesta Sinfónica de Barcelona, Orquesta Sinfónica “Ciutat d'Eivissa”, Banda Municipal de Música Sant Antoni de Portmany, Orquesta del Conservatorio Superior de de las Islas Baleares y la Orquesta del Conservatorio de Ibiza Catalina Bufí, entre otros.

Rafael Adobas

flute

eng

Born in Ibiza, Spain, Rafael started studying the flute at the age of 8 at the Ibiza Conservatory with Joana Moragues. Other teachers such as Anikó Pusztaí and Vicens Prats in Escola Superior de Musica de Catalunya have supported his passion in music. His determination and eagerness to learn took him to study at the Musikhochschule München and work with Prof. Andrea Lieberknecht and Natalie Schwaabe (piccolo) and Marion Treupel-Franck (baroque flute).

3rd Prize Winner and Prize for Best Interpretation of the Commissioned Piece at the Carl Nielsen International Competition, Rafael has appeared as a soloist with Odense Symphony Orchestra and Copenhagen Philharmonic at the Odense Koncerthus. He has also performed with Münchner Kammerorchester at the Isarphilharmonie, with Norddeutsche Philharmonie Rostock at Audi Zentrum Rostock and Webern Kammerphilharmonie at the Congress Centre Baden, recorded by ORF (Austrian Radio) as part of the Festival "Licht ins Dunkel".

Acknowledged by his curiosity and freshness on stage, he is a PE-Förderkreis and Yehudi Menuhin Live Music Now fellow, as well as a Villa Musica Rheinland-Pfalz and Yamaha Europe scholarship holder since 2022. Passionate about orchestral playing, Rafael has collaborated as Principal Flute at NDR Elbphilharmonie Hamburg, Konzerthausorchester Berlin, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Gürzenich Orchester Köln, Norrköping Symphony Orchestra and Augsburger Philharmoniker.

Rafael Adobas participates in several festivals such as the Tongyeong International Music Festival with the Kammerorchester Hannover playing at the Tongyeong Concert Hall, the 10th Anniversary of the International Flute Seminar Bruges (Belgium) at the Ryelandtzaal as a Special Guest, the Klänge von Heute Festival at Schloss Engers as member of the Academy of Chamber Music Villa Musica Rheinland-Pfalz, the Opernfestspiele Heidenheim with the orchestra Cappella Aquileia, at the Ustvolskaja Festival with Kammerensemble N held at Folkoperan (Stockholm, Sweden) and at the Music Festival of Santa Eulària des Riu with a flute and harpsichord recital at the Jesús Cultural Center in Ibiza, among others.

On 2022, Adobas has performed a solo recital at the Carnegie Hall in New York, supported by Siemens Arts Program. Other prestigious venues include the Fundación Juan March in Madrid as part of the Jóvenes Intérpretes concert series, the Cognito concert cycle organized by Tribühne and Yamaha Music Europe in Hamburg, Palacio Euskalduna in Bilbao as part of the Festival Música Musica and at the Cas Serres Auditorium in Ibiza, Spain. On February 2023 he has performed at Kobe Bunka Hall and Hamarikyu Asahi Hall in Tokyo as the First Prize Winner of the 10th Kobe International Flute Competition 2022.

In addition, he keeps working with national ensembles which are close to his heart and he has played as a soloist with the Jove Orquestra Simfònica de Barcelona, Orquestra Simfònica "Ciutat d'Eivissa", Banda Municipal de Música Sant Antoni de Portmany, Orquestra del Conservatori Superior de les Illes Balears i l'Orquestra del Conservatori d'Eivissa Catalina Bufí, among others.

Nil Venditti

directora

Nil Venditti

directora

cat

La directora italo-turca, Nil Venditti, ràpidament està establint relacions amb orquestres i conjunts importants d'arreu del món, incloent-hi la Royal Northern Sinfonia, de la qual és Principal Directora convidada la temporada 2024/25.

La temporada 2024/25 debutarà amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Finlàndia, la BBC Philharmonic Orchestra, Arctic Philharmonic i la Borusan Istanbul Philharmonic, així com amb les orquestres d'Aalborg, Tenerife, Balears, Wuppertal i Bochum. Actuarà en dues ocasions amb la Royal Northern Sinfonia, i tornarà a l'Orquestra de Cambra de Stuttgart per a una gira de concerts al Wiener Musikverein i a Bregenz; i també amb la BBC National Orchestra of Wales, Royal Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Helsingborg Symphony, Hamburger Symphoniker i la Real Filharmonia de Galicia.

La temporada passada, Venditti ja va debutar amb la Konzerthaus Orchestra Berlin, la BBC Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Nagoya Philharmonic, l'Orquestra Simfònica d'Hiroshima i l'Òpera Reial de Suècia, amb una nova producció de Don Giovanni, entre d'altres. També va repetir amb la BBC National Orchestra of Wales, amb qui va fer el seu debut a les BBC Proms; amb la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra i la Royal Northern Sinfonia; així com amb l'Òpera de Stuttgart, en una producció de Rigoletto; i va debutar també al Festival de Música Schleswig-Holstein.

Venditti combina una profunda afinitat amb el repertori clàssic i del primer Romanticisme, i un interès particular en els compositors turcs i italians. Continua excel·lint en el gènere operístic, dirigint òperes que van des de Così fan tutte de Mozart, fins a The Lighthouse, de Peter Maxwell-Davies.

Venditti va estudiar Direcció a la Zürcher Hochschule der Künste, sota la tutoria del professor Johannes Schlaefli, i va fer classes a l'Acadèmia de Direcció vinculada al Festival de Música Pärnu, amb Paavo Järvi, Neeme Järvi i Leonid Grin. A Itàlia, es graduà en Violoncel amb Francesco Pepicelli.

Harrison Parrott representa Nil Venditti arreu del món, pel que fa a management en general.

Nil Venditti

directora

esp

La directora ítalo-turca, Nil Venditti, está estableciendo rápidamente relaciones con importantes orquestas y conjuntos de todo el mundo, incluyendo la Royal Northern Sinfonia, de la que es Principal directora invitada para la temporada 2024/25.

Esta temporada, debutará junto a la Orquesta Sinfónica de la Radio de Finlandia, la BBC Philharmonic Orchestra, Arctic Philharmonic y Borusan Istanbul Philharmonic, así como con las orquestas de Aalborg, Tenerife, Baleares, Wuppertal y Bochum. Ofrecerá dos actuaciones junto a la Royal Northern Sinfonia, y regresará a la Orquesta de Cámara de Stuttgart para una gira de conciertos en el Wiener Musikverein y en Bregenz; y también con la BBC National Orchestra of Wales, Royal Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Helsingborg Symphony, Hamburger Symphoniker y la Real Filharmonia de Galicia.

La temporada 2023/24, Venditti ya debutó junto a la Konzerthaus Orchestra Berlin, la BBC Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Nagoya Philharmonic, la Orquesta Sinfónica de Hiroshima y la Ópera Real de Suecia, con una nueva producción de Don Giovanni, entre otras. Asimismo, repitió con la BBC National Orchestra of Wales, junto a la que debutó en BBC Proms; con la Royal Liverpool Philharmonic Orchestra y la Royal Northern Sinfonia; y también junto a la Ópera de Stuttgart, en una producción de Rigoletto; e hizo su debut en el Festival de Música Schleswig-Holstein.

Venditti combina una profunda afinidad con el repertorio clásico y del Romanticismo temprano, con un interés particular en los compositores turcos e italianos. Continúa sobresaliendo en el género operístico, dirigiendo óperas que van desde *Così fan tutte* de Mozart, hasta *The Lighthouse*, de Peter Maxwell-Davies.

Venditti estudió Dirección en la Zürcher Hochschule der Künste, con el profesor Johannes Schlaefli como tutor, y recibió clases en la Academia de Dirección vinculada al Festival de Música Pärnu, con Paavo Järvi, Neeme Järvi y Leonid Grin. En Italia, se graduó en Violonchelo con Francesco Pepicelli.

Harrison Parrott representa a Nil Venditti en todo el mundo, en lo que se refiere a management en general.

Nil Venditti

conductor

eng

Italian-Turkish conductor Nil Venditti is fast establishing relationships with important orchestras and ensembles around the world including the Royal Northern Sinfonia, of which she is the Principal Guest Conductor starting 2024/25 season.

The 2024/25 season sees her making debuts with the Finnish Radio Symphony Orchestra, BBC Philharmonic Orchestra, Arctic Philharmonic and Borusan Istanbul Philharmonic orchestras, as well as orchestras in Aalborg, Tenerife, Baleares, Wuppertal and Bochum. She performs twice with the Royal Northern Sinfonia and returns to the Stuttgart Chamber Orchestra for touring concerts at the Wiener Musikverein and in Bregenz, as well as BBC National Orchestra of Wales, Royal Philharmonic Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Helsingborg Symphony, Hamburger Symphoniker and Real Filharmonia de Galicia.

In the 2023/24 season, Venditti made debuts with the Konzerthaus Orchestra Berlin, BBC Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra, Lahti Symphony Orchestra, Nagoya Philharmonic and Hiroshima Symphony orchestras and Royal Swedish Opera for a new production of Don Giovanni, among others. She returned to BBC National Orchestra of Wales including her BBC Proms debut, Royal Liverpool Philharmonic Orchestra and Royal Northern Sinfonia, as well as Stuttgart Opera for a production of Rigoletto. She also made her debut at the Schleswig-Holstein Music Festival.

Venditti combines a strong affinity for classical/early Romantic repertoire with a particular interest in Turkish and Italian composers. She continues to excel in the operatic genre, having conducted operas from Mozart's *Così fan tutte* to Peter Maxwell-Davies' *The Lighthouse*.

Venditti trained in conducting at the Zürcher Hochschule der Künste under the guidance of Professor Johannes Schlaefli, as well as attending the Conducting Academy associated with the Pärnu Music Festival under Paavo Järvi, Neeme Järvi and Leonid Grin. In Italy, she graduated in cello performance with Francesco Pepicelli.

Harrison Parrott represents Nil Venditti for worldwide general management.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. La història de l'orquestra es remunta a l'any 1946, any en què es va crear l'Orquestra Simfònica de Mallorca, el primer director de la qual va ser el mestre coreà Eaktay-Ahn. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en el Trui Teatre, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'arxiduc d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol “Sonam per Tu” durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

La Simfònica compta amb un segell discogràfic que li permet distribuir els seus enregistraments per diferents plataformes musicals com Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre d'altres. En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consejo de Mallorca. La historia de la orquesta se remonta al año 1946, año en el que se creó la Orquesta Sinfónica de Mallorca, cuyo primer director fue el maestro coreano Eaktay-Ahn. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Trui Teatre, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'arxiduc de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título “Sonam per Tu” durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

La Sinfónica cuenta con un sello discográfico que le permite distribuir sus grabaciones por diferentes plataformas musicales como Spotify, Apple Music, Amazon Music, Google Play Music, entre otros. En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca. The history of the orchestra dates back to the 1940s, and its first conductor was Korean maestro Eaktay-Ahn. Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014. Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma, Trui Teatre and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc, with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva. Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

The OSIB has a label which allows us to distribute our recordings across a number of music platforms, such as Spotify, Apple Music, Amazon Music and Google Play Music, among others. The new headquarters of the OSIB are currently under construction. Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Víctor Ros (interí)
Cristina Sánchez de las Matas (interí)

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Roberto Moragón
Beth Super
Francisco Sard
Manel Barrios
Benjamin Payen (interí)
Joel Doraci*
Raquel Aparisi*

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Elisabeth Romero
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró (interí)
Raquel Cobo (interí)

VIOLONCELS

Raquel Rivera, solista (interí)
Jorge Gresa, ajudant de solista (interí)
Felipe Temes
Llorenç Rosal
Leila El Charef (interí)
Lucrecia Garrigues (interí)
Daniel Orgaz*
Pol Alabort*

CONTRABAIXOS

Martin Gregg, solista
Jozef Szafranski, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski
Marc Colomer*
Pablo Fernández*

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista (interí)

CLARINETS

Pablo Tirado, solista (interí)
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista
Patricia Pazos, ajudant de solista (interí)

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
Vicente M. Cascales, ajudant de solista
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista (interí)

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Bernat Martí, violí
Marina Soler, viola
Celia Muñiz, viola
Pablo Moreno, contrabaix
Adrià Fort, percussió

BORSA DE TREBALL SOIB*

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració
Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical
Maria del Mar Furió, serveis artístics
Juan Ramon Garcia, faristoler
Karola Pérez, faristoler*
Aina Gayart, auxiliar
Francisca Pallicer, auxiliar
Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts
María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports
Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports
Bartomeu Riera, director adjunt IEB
Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

